

Riu, caiac i xefles

Som una colla a qui agrada divertir-se, i cada cert temps ens trobem per fer un dinar o un sopar, segons s'escaigui.

En un d'aquests àpats, i sempre pensant a passar-nos-ho bé, vam voler recuperar allò que ja l'any 1985 una colla de joves del poble iniciaren: baixar pel riu Ter amb bots i diferents artefactes i andròmines flotants de fabricació casolana. Aquest primer pas va evolucionar cap a la baixada amb caiac, primer des de Verges fins a la Gola (una proesa esgotadora!) i, després, des de Sobrànigues fins a Verges



Foto: Flora Hurtado

(amb parada al Xalet de Colomers per a esmorzar). La baixada acabava sempre amb un tec, fos una graellada de carn o una arrossada que ens feia en Xicu «Pau». En aquells moments, quan encara no existia l'empresa que explota comercialment les excursions pel riu amb caiac, ens calia anar a contractar embarcacions a diferents punts de la província i transportar-les en vehicles privats cap al punt on ens interessava. Aquesta feina d'anar a buscar i a tornar els caiacs era molt pesada –en Josep M. Torras ho sap molt bé, perquè amb la seva camioneta descoberta ha fet molts quilòmetres traginant embarcacions amunt i avall–. Diguem, doncs, que les dificultats logístiques feien que algun any la baixada no s'arribés a fer.

Vet aquí que d'uns anys ençà la cosa és més senzilla. Ens vam posar en contacte amb en Roger, que és qui regenta l'empresa Kaiaks del Ter, i llestos!, tema resolt: tants

caiacs, tal preu. Pel que fa a l'esmorzar i al dinar, cap problema, ja hi tenim la mà trencada. Nosaltres entenem «la Baixada» sobretot com una activitat de lleure i diversió, però també és un acte de reivindicació del patrimoni natural i cultural, i una magnífica oportunitat de fer poble.

La sensació de passejar-se tranquil·lament per dins del riu és indescriptible i a l'abast de totes les edats i sensibilitats. El tram de riu que recorrem és molt acollidor i no exigeix cap condició física ni experiència «marinera»

més enllà del mínim sentit comú i de la responsabilitat. Cadascú fa la seva lectura del riu: hi ha qui hi troba la calma i la placidesa que proporciona el fet de lliscar suaument arran d'aigua; hi ha qui es fixa més en les espècies animals (ànecs, cigonyes, corbs marins, bernats pescaires, tortugues, nàiades...); hi ha qui es deixa endur per l'esperit explorador i va a la descoberta d'illes i racons inaudits; hi ha qui s'ho pren a la valenta i mira de batre el rècord mundial del descens; hi ha qui es decanta més per les «batalles navals», les esquitxades, els «abordatges» i els «naufragis forçosos», i n'hi ha que ens emocionem en veure la

gent de Verges redescobrint el riu, el seu riu. Tot, però, fet sempre des del màxim respecte: cadascú escull la seva opció, cadascú es «mulla» fins on vol. L'única cosa obligatòria que hi ha és gaudir i passar-ho bé.

I per refer-se de l'esforç, res com una bona arrossada d'aquelles que en Joan Brusi sap fer, amb la col·laboració eficient i desinteressada d'una colla de trempats que, des de l'anonimat, treballen de valent i sacrifiquen moltes hores del seu temps perquè tot surti bé.

Doncs ja ho sabeu, si voleu gaudir d'una experiència formidable, cap a finals de juliol o primers d'agost tornarem a fer «la Baixada». Com més serem, més riurem.

COLLA DE XEFLES